अथान्धकारं गिरिगह्वराणां दंष्ट्रामयूखैः सर्गः २
शकलानि कुर्व्वन् । भूयः स भूतेश्वरपार्श्ववर्त्ती
किञ्चिद्विहस्यार्थपतिं वभाषे ॥ ४६ ॥ एकातपत्रं
जगतः प्रभुत्वं नवं वयः कान्तमिदं वपुश्च । अल्पस्य
हेतोर्वहु हातुमिच्छन् विचारमूढः प्रतिभासि मे त्वं
॥४७॥ भूतानुकम्पा तव चेदियं गौरेका भवेत्स्वस्ति
मतीत्वदन्ते । जीवन्पुनः शश्वदुपप्लवेभ्यः प्रजाः
प्रजानाथ पितेव पासि ॥ ४८ ॥

अथेति। स सिंहः दिलीपं प्रति वभाषे किं कृत्वा ईषद्धास्यं
कृत्वा किं° सिंहः भूतेश्वरस्य शिवस्य समीपवर्त्ती किं° कुर्व्वन्
सन् पर्व्वतस्य गुहानां अन्धकारं दन्तानां किरणैः शकलानि
खण्डानि कुर्व्वन् निरस्यन्नित्यर्थः शवलं प्रकुर्व्वन्निति पाठे
कर्व्बुरवर्णं प्रकुर्व्वन्नित्यर्थः ॥ ४६ ॥ एकातपत्रमिति ममाग्रे
विचारे मूढः त्वं प्रतिभासि किं त्वं अल्पस्य हेतोः वहु त्यक्तुं
इच्छन् किं° तत् वहु इत्याह एकं आतपत्रं यत्रएवंभूतं
जगतः प्रभुत्वं नवं वयः कमनीयं इदञ्च शरीरं एतत्सर्व्व
मित्यर्थः ॥ ४७ ॥ भूतेति। हे प्रजानाथ भूतेषु जीवेषु तव
दया यद्यस्ति तर्हि इयं एका गौः तव नाशे कल्याणयुक्ता
भवेत् त्वं पुनः जीवन्सन् उपप्लवेभ्यः आपद्भ्यः पुनः पुनः शश्वत्
निरंतरं प्रजाः रक्षसि पितेव ॥ ४८ ॥